

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET

SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE KOMMISSIONSLEDAMOTEN

CHARLIE McCREEVY

(Inre marknad och tjänster)

Del B – Särskilda frågor

INRE MARKNADEN

1. Stöder du kommissionens strategi för den inre marknaden 2003-2006 och de prioriteringar som fastställs i den? Finns det några områden som du skulle ändra, eller som du skulle prioritera högre?

Jag anser att strategin för den inre marknaden 2003-2006 är en bra utgångspunkt. I strategin konstateras helt riktigt att en mer integrerad inre marknad är en grundförutsättning för tillväxt och konkurrenskraft. Utvidgningen betraktas som en möjlighet att öka vinsterna ännu mer och att se över och förnya grunderna för den inre marknaden. Det anses mycket viktigt att avskaffa de återstående hindren för handeln med tjänster och att ta itu med problemen inom handeln med varor. Dessutom efterlyser man i strategin en bättre efterlevnad och tillämpning av reglerna.

Jag tror egentligen att det finns en stor samsyn om vad som måste göras och varför. Nu återstår bara att göra det. Det är framför allt medlemsstaterna som måste ändra sin inställning och sitt beteende. Vi kommer snart att uppnå våra mål om medlemsstaterna i tid införlivar överenskomna åtgärder i sina lagar och sedan tillämpar dem effektivt, om de avstår från att vidta nationella åtgärder som skadar den inre marknaden, om de ger sina medborgare och sitt näringsliv bättre information om möjligheterna på den inre marknaden och om de samarbetar mer sinsemellan för att utbyta information och finna praktiska lösningar på problem.

Även om strategin är riktig måste den naturligtvis med jämna mellanrum uppdateras och förnyas allteftersom nya erfarenheter görs. Denna aspekt tycker jag är mycket viktig. Vi måste få ett större och bredare politiskt stöd för åtgärderna i strategin. Följaktligen måste vi återupptäcka de stora förtjänsterna med den inre marknaden och inse att vi kan kombinera en vital inre marknad med ett gott konsument-, social- och miljöskydd. Vi måste ha en stark vilja till förändring. Detta är en högt prioriterad målsättning för mig, och jag uppmanar parlamentet att stödja mig i mitt arbete på detta område.

2. Under vilka omständigheter anser du att harmonisering är att föredra framför ömsesidigt erkännande, och varför? Hur stämmer denna uppfattning överens med subsidiaritetsprincipen?

3. Anser du som nominerad kommissionsledamot att den inre marknaden i högre grad bör bygga på harmonisering, eller att den i stället bör bygga på ömsesidigt erkännande?

Dessa frågor hänger nära ihop med varandra, så jag besvarar dem samtidigt. För att få största möjliga utbyte av den inre marknaden måste vi naturligtvis använda såväl harmonisering som ömsesidigt erkännande. Det är inte alltid nödvändigt att harmonisera. Vi måste i varje enskilt fall avgöra vilken lösning som är lämpligast med hänsyn till villkoren i den aktuella marknadssektorn och det specifika problemet.

Vid ömsesidigt erkännande är det möjligt med en viss mångfald av marknader och marknadsaktörer. En harmonisering kan vara att föredra på områden där ömsesidigt erkännande inte ger tillräcklig rättssäkerhet för de marknadsaktörer som vill vara verksamma i hela gemenskapen. Detta kan framför allt vara fallet när det krävs en betydande investering för att kunna saluföra de aktuella varorna eller tjänsterna i andra medlemsstater. Ett företag är endast berett att göra en sådan investering om det har fått försäkringar om att varorna eller tjänsterna kan saluföras utan problem.

Vår strategi måste variera från fall till fall, och vi bör inte generellt välja den ena lösningen framför den andra. För att få den inre marknaden att fungera bättre måste både harmonisering och ömsesidigt erkännande användas. Det kommer under de kommande åren att läggas fram harmoniseringsförslag som jag hoppas kan antas i en union med 25 medlemsstater. Men låt oss inte gå tillbaka till tillståndet före "cassis de Dijon"-målet, då harmonisering var en universallösning på alla problem på den inre marknaden och då arbetet med att ta fram lösningar på problemen tog alltför lång tid eller misslyckades helt och hållet.

Jag kommer att försöka få det ömsesidiga erkännandet att fungera bättre genom att förbättra medlemsstaternas förtroende för varandras regler och kontroller, särskilt genom initiativ som syftar till att underlätta ett administrativt samarbete över gränserna. Vi måste fortsätta att tillvarata de möjligheter som det ömsesidiga erkännandet erbjuder och erkänna att det ger väsentliga fördelar för konsumenterna, bl.a. ett större utbud och mer konkurrens, vilket är en hävstång för lägre priser på varor och tjänster av hög kvalitet. Samtidigt bör vi undvika att tillgripa harmonisering, som ofrånkomligen sker på bekostnad av skillnaderna mellan de olika ländernas preferenser och traditioner.

Jag tar subsidiaritetsprincipen på mycket stort allvar: när medlemsstaterna är bäst placerade att reglera ett område bör de göra detta. Detta medför dock samtidigt en skyldighet att få det ömsesidiga erkännandet att fungera för att säkerställa fri rörlighet. Om det emellertid är uppenbart att det ömsesidiga erkännandet inte fungerar kan en viss grad av harmonisering på EU-nivå mycket väl vara nödvändig. Detta ligger helt i linje med subsidiaritetsprincipen. En harmonisering bör dock alltid genomföras inom ramen för proportionalitetsprincipen. Huvudsyftet bör i detta fall vara att skapa större rörlighet, ökad konkurrens och en hög skyddsnivå.

4. Vad ämnar du göra för att minska den byråkratiska bördan för företag, i synnerhet småföretag, utan att försämra social-, konsument- och miljöskyddet?

Kostnaderna för att följa bestämmelserna och förfarandena slår ofta särskilt hårt mot små företag. Därför måste alla vi som deltar i lagstiftningsprocessen prioritera att minska dessa kostnader. Det är faktiskt möjligt att minska onödiga byråkratiska bördor utan att social-, konsument- och miljöskyddet urholkas. Dessutom har en lagstiftning som innebär mindre betungande villkor och färre kostnader större möjligheter att uppfylla sitt mål.

Vi måste vara pragmatiska och ägna oss åt det specifika snarare än det generella. Vi måste identifiera de regler som är orimligt betungande i förhållande till deras fördelar – vare sig de är europeiska, nationella eller lokala – och förenkla eller upphäva dem. Det vore dock fel att hävda att alla regler är dåliga för affärerna och att de skapar oproportionerliga bördor. Politiken för den inre marknaden har nämligen oftast inneburit att handelshinder avskaffats och att det blivit enklare att bedriva handel inom EU utan att social-, konsument- och miljöskyddet fördenskull åsidosatts. När andra åtgärder, såsom t.ex. tjänstedirektivet, antas kommer den administrativa bördan att minska ytterligare.

Som kommissionsledamot med ansvar för den inre marknaden kommer jag att se till att de förslag som utarbetas under mitt ledning är helt förenliga med principerna om en bättre lagstiftning. Jag kommer att genomföra breda samråd och lyssna uppmärksamt på de berörda parternas tankar om hur vi bäst kan uppnå målen med vår politik. Jag kommer att se till att alla lagförslag blir föremål för den nödvändiga konsekvensbedömningen. I förhandlingarna med rådet och parlamentet kommer jag att arbeta för att förhindra att onödiga bördor införs. Jag uppmanar parlamentet att övervaka att dessa löften infrias.

5. Är du villig att systematiskt förse alla dina lagstiftningsförslag med en tidsfristklausul (sunset clause)? Om inte, varför inte då?

Enligt min uppfattning är det inte vare sig nödvändigt eller önskvärt att se till att alla rättsakter automatiskt upphör att gälla vid ett visst datum om de inte förlängs. Det skapar onödigt lagstiftningsarbete att förnya okontroversiella rättsakter och det finns risk för att det uppstår ett rättsligt vakuum om tidpunkten för förnyelse passeras.

Tidsfristklausuler kan dock i särskilda och tydligt definierade fall vara ändamålsenliga lagstiftningsinstrument. De kan bl.a. vara en del av en politisk kompromiss, om några av parterna har allvarliga reservationer mot vissa bestämmelser. Detta var till exempel fallet i direktiven om finansiella tjänster, där det infördes en tidsfrist för delegeringen av verkställande befogenheter till kommissionen. Jag har full förståelse för de reservationer från parlamentets sida som ledde till denna situation (dessa reservationer beaktas i det nya konstitutionella fördraget, vilket borgar för att en korrekt jämvikt säkerställs i framtiden).

I andra fall kan tidsfristklausuler med fördel användas för att upphäva undantag från nya föreskrifter som försvagar de aktuella rättsakternas verkan. Den utlösande faktorn i en tidsfristklausul behöver inte alltid vara ett datum utan kan exempelvis även vara en väsentlig ändring av marknadsvillkoren (bl.a. uppkomst eller avskaffande av ett monopol) som gör det

nödvändigt att sluta tillämpa vissa bestämmelser. En tidsfristklausul kan kort sagt vara ett nyttigt redskap i varje genomtänkt lagförslag, men behöver inte användas systematiskt.

Det är visserligen lämpligt att se till att det sker en regelbunden genomgång och utvärdering av den aktuella lagstiftningen, men detta kan uppnås på bättre sätt än genom tidsfristklausuler.

6. Överväger du att dra tillbaka eller att väsentligen ändra några förslag som din föregångare lagt fram, och i så fall, vilka och på vilka grunder?

Jag tycker inte det finns någon anledning att ifrågasätta den institutionella kontinuiteten, dvs. att kommissionsförslag är och förblir kommissionsförslag. Min "föregångares förslag" är kommissionsförslag eftersom de godkänts av kommissionskollegiet. Ännu har jag inte sett några förslag inom mitt fögderi som jag tycker bör dras tillbaka. Huruvida ett förslag skall dras tillbaka eller inte måste naturligtvis i sista hand avgöras av kommissionskollegiet. Besluten bör fattas från fall till fall, och hänsyn bör i detta sammanhang tas till förhandlingarna med rådet och parlamentet.

7. Är du villig att granska de nuvarande bestämmelserna i syfte att avskaffa sådana regler vars administrativa kostnader överstiger de förmodade fördelarna?

Vad jag förstår har kommissionen, medlemsstaterna och andra berörda parter redan börjat gå igenom gemenskapens regelverk för att hitta åtgärder som är alltför komplicerade, bland annat eftersom de lägger orimligt stora bördor på företagen. Detta är en viktig uppgift som bör slutföras så snart som möjligt. Vi kan dock inte göra allt på en gång. Jag anser att vi måste prioritera och välja de åtgärder som det är mest fördelaktigt att förenkla eller upphäva. Därför behöver vi bland annat bästa tänkbara information och feedback från marknaden. Jag ser fram emot att samarbeta med parlamentet för den händelse att några av dessa åtgärder skulle ligga inom mitt ansvarsområde.

I detta sammanhang ser jag två möjliga fallgropar. Den ena är att utnyttja förenklingsarbetet till andra syften. Om man för att förenkla en åtgärd river upp alla kompromisser kommer arbetet att dra ut rejält på tiden. Den andra fallgropen är att tro att "Bryssel" är ensamt ansvarig – eller ens huvudansvarig – för de administrativa kostnaderna. Medlemsstaterna och de regionala myndigheterna har också en viktig roll att spela i förenklingen, eftersom de alltjämt ansvarar för lejonparten av lagstiftningen.

8. Är du beredd att tillsammans med parlamentet stödja ett större initiativ för att få medborgarna och småföretagen att förstå fördelarna med den inre marknaden? Hur tänker du rent praktiskt bringa gemenskapen närmare medborgarna?

På den första frågan svarar jag ja. Problemet är att avgöra hur detta "större initiativ" skall vara utformat för att vara framgångsrikt.

Kommissionen står för en rad insatser som har till mål att föra den inre marknaden närmare medborgarna. Jag planerar att genomföra en mer detaljerad genomgång av dessa insatser under de kommande månaderna, men vid första anblicken verkar de praktiska och välfungerande. De

spänner över ett brett register: från informationstjänster som webbplatsen ”Dialog med medborgarna” till Rådgivningstjänsten och problemlösningssätverken Solvit and FIN-NET. Vidare har medborgarna och företagen, tack vare initiativen ”Interaktiv problemlösning” och ”Din röst i Europa”, möjlighet att delta aktivt i utformningen av EU-politiken genom att framföra sina synpunkter och redogöra för sina erfarenheter. Många av dessa aktiviteter kommer att kombineras på den planerade webbplatsen ”Ditt Europa”, som kommer att bli en samlad adress dit medborgarna och företagen kan vända sig för praktiska upplysningar och råd.

Trots dessa initiativ och alla andra tjänster som står till förfogande är vi nog alla på det klara med att EU fortfarande är otillgängligt och svårbegripligt för gemene man. Detta framgår inte minst av diverse opinionsundersökningar och av valdeltagandet i juni. Vi måste absolut göra något mer eller något annat för att få gehör för vårt budskap.

Jag tror att vi i högre grad bör anpassa våra insatser efter behoven i varje enskild medlemsstat, vilket förutsätter ett nära samarbete med de nationella myndigheterna och deras institutioner och företrädare. Enligt min uppfattning bör kommissionen stödja ”ett större initiativ”, där Europaparlamentets ledamöter ges den viktiga uppgiften att förankra budskapet i alla medlemsstater och se till att medborgarnas behov tillgodoses. Jag kommer naturligtvis att diskutera detta med kommissionens vice ordförande Wallström, som bland annat kommer att vara ansvarig för kommissionens kommunikationsstrategi, och ser fram emot att fortsätta att diskutera frågan med er.

9. Den föregående kommissionen antog en tydlig strategi för att förenkla och förbättra EU:s regelverk, bland annat med hjälp av utvidgade konsekvensanalyser och samråd. Dessutom har kommissionen tillsammans med parlamentet och rådet skrivit under det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning.

Kan du som nominerad kommissionens ledamot således bekräfta följande:

- **Att du ger ditt fulla stöd för målet att förbättra EU:s regelverk, för den strategi som kommissionen antagit och för det interinstitutionella avtalet.**
- **Att dina tjänsteenheter kommer att respektera det interinstitutionella avtalet fullt ut och samarbeta med parlamentsutskotten när det gäller att arrangera utfrågningar om kommissionens förberedande lagstiftningsförslag.**
- **Att ett viktigt kriterium för höga bedömningspoäng för personalen i dina tjänsteenheter kommer att vara ett effektivt genomförande i rätt tid av bättre lagstiftningsförfaranden.**

Jag stöder fullt ut initiativ som syftar till att förbättra EU:s regelverk, särskilt i samband med det interinstitutionella avtalet, och ser verkligen fram emot ett nära samarbete med parlamentet, rådet och medlemsstaterna för att uppnå konkreta resultat. I detta sammanhang måste vi vara resultatintriktade och inte (enbart) koncentrera oss på förfarandet. Det är även nödvändigt att insatserna på EU-nivå åtföljs av liknande insatser i medlemsstaterna. Ett viktigt argument för sådana insatser är att EU:s nuvarande lagstiftning allvarligt hämmar vår konkurrenskraft och vår förmåga att bevara vår samhällsmodell.

Som svar på frågan i den andra punkten kan jag säga att jag naturligtvis kommer att se till att det interinstitutionella avtalet respekteras. Dessutom kommer jag, när kommissionen utarbetar lagstiftningsförberedande dokument, att samarbeta med parlamentet för att få veta dess ståndpunkt.

Som svar på frågan i den tredje punkten kan sägas att kommissionens anställda enligt de nuvarande bestämmelserna utvärderas efter hur de som helhet presterat när det gäller att leva upp till de mål som fastställts inom ramen för kommissionens övergripande politiska målsättningar, som bl.a. går ut på att förbättra kommissionens interna förfaranden och de tillhörande riktlinjerna. Det måste dock sägas att ansvaret för utvärderingarna naturligtvis inte vilar på kommissionsledamöterna utan på cheferna på lägre nivå inom förvaltningen. Det är viktigt att skapa rätta incitament på ett administrativt plan, men ansvaret för att se till att unionen når sina strategiska mål ligger givetvis på politikerna och därmed bland annat mig själv.

10. Vad anser du kan göras för att ytterligare förbättra EU:s lagstiftande arbete och den så kallade "lagstiftningsmiljö" som styr den inre marknaden och konsumentskyddet?

De bästa lagstiftningsmetoderna, t.ex. ett brett förhandssamråd och långtgående konsekvensbedömningar, måste bli allmän praxis och en del av EU:s lagstiftningskultur. Denna utmaning bör tas upp av inte bara kommissionen utan även parlamentet och rådet. Jag ser därför gärna att parlamentet och rådet följer upp sin mycket trevande inledning av det interinstitutionella avtalet. Det bör genomföras konsekvensbedömningar varje gång väsentliga ändringar föreslås av det ursprungliga förslaget, och det är rimligt att detta arbete utförs av förslagsställaren.

Jag anser även att vi måste kunna mäta de framsteg som görs. Det är inte lätt att mäta om lagstiftningsförfarandena förbättrats, men utan indikatorer som kan mäta insatserna kan vi helt enkelt inte veta om de är lyckade eller inte.

En av mina ambitioner som kommissionsledamot med ansvar för den inre marknaden är att överbrygga den klyfta som anses finnas mellan å ena sidan politiken för den inre marknaden och å andra sidan konsumentpolitiken. Att ha en inre marknad som erbjuder kvalitet och utbud till konkurrenskraftiga priser är god politik. Det är också god politik att ge konsumenterna garantier för att de kan köpa säkra varor i hela EU. Däremot är det dålig politik att låta medlemsstaterna använda konsumentskyddet på ett sådant sätt att det splittrar den inre marknaden, eftersom detta innebär att konsumenterna går miste om betydande fördelar såsom en sund konkurrens och ett stort utbud. Jag avser att, i nära samarbete med min kollega som ansvarar för konsumentpolitiken, se till att alla de åtgärder som vidtas inom mitt fögderi verkar befrämjande för såväl fri rörlighet och konkurrens som en hög konsumentskyddsnivå.

11. Vilka är enligt din åsikt de största hindren för att den inre marknaden skall fungera effektivt, och hur ämnar du avskaffa dem?

Det råder inget tvivel om att den största tillväxt- och innovationsfrämjande potentialen finns i tjänstesektorn, som hittills inte påverkats nämnvärt av politiken för den inre marknaden. Ett brett utbud av rättsliga och administrativa hinder hämmar den direkta handeln med tjänster över gränserna och gör det onödigt svårt, för att inte säga omöjligt, att etablera sig permanent i andra

medlemsstater som europeisk tjänsteleverantör. Som exempel på dessa hinder kan nämnas dyra tillstånd och licenser, diskriminerande villkor inom vissa verksamhetsområden och direkta förbud. Detta har fått till följd att det endast skett en blygsam marknadsintegrering och att det inte finns tillräcklig konkurrens, vilket i sin tur har lett till att produktivitetsökningar hållits tillbaka.

Att avskaffa dessa hinder för den inre marknads genomförande är mycket viktigt för att förbättra dels tillväxtpotentialen i EU:s ekonomi, dels företagets konkurrenskraft på världsmarknaden (detta gäller även för tillverkningsindustrin, som ofta använder och i allt större utsträckning tillhandahåller tjänster). Därför är det mycket viktigt att snarast anta det tjänstedirektiv som den nuvarande kommissionen har föreslagit. De tjänster som omfattas av direktivet utgör mer än 50 % av BNP och en ännu större andel av sysselsättningen, så det finns mycket stora möjligheter att förbättra tillväxten och att skapa nya jobb. Jag uppmanar parlamentet att ställa sig bakom denna åtgärd.

12. EU har hittills haft som mål att liberalisera postmarknaden under kontrollerade former. Vad anser du om den begränsade öppning av postmarknaden som genomfördes 2003? Hur anser kommissionen, utifrån de lärdomar man dragit, att den fortsatta liberaliseringen av postmarknaden bör genomföras, med tanke på att ytterligare åtgärder planerats till 2006 och 2009? Är den nominerade kommissionsledamoten beredd att avge en lägesrapport om posttjänsterna i de 25 medlemsstaterna? Skulle denna rapport i så fall fokusera inte bara på traditionella ekonomiska frågor utan även på social och territoriell sammanhållning, nättäthet, konsumenternas tillgång till tjänster samt sysselsättning?

Det gradvisa öppnandet av postmarknaden är ett viktigt inslag i Lissabonagendan. De försiktiga men ändå beslutsamma insatser som hittills gjorts har varit framgångsrika och har redan haft stor inverkan på marknaderna och företagen. Denna process har medfört en rad positiva ändringar, till exempel modernare posttjänster och bättre service. Samtidigt har man kunnat bibehålla en hög kvalitet på tjänsterna.

Det har redan hänt mycket, och jag tror att vi är på rätt väg. Mycket återstår dock att göra. Våra framtida insatser bör följa den överenskomna tidsplanen och grundas på de förberedande åtgärder som föreslås i det ändrade postdirektivet, bland annat utarbetande av en prognos över följderna av en fullbordad inre marknad för posttjänster senast 2009.

Jag menar att nästa steg bör vara att bedöma hur långt liberaliseringsprocessen har kommit i denna sektor och att inleda en diskussion med alla berörda parter. I detta sammanhang är det bland annat angeläget att utvärdera hur det ändrade postdirektivet genomförts i alla medlemsstater och att se över alla relevanta ekonomiska och sociala aspekter av processen. Arbetet med att skapa en inre marknad för posttjänster fortgår på ett smidigt sätt, och tillbörlig hänsyn tas till de regionala skillnaderna och till bl.a. konsumenternas och de anställdas intressen.

13. Kommissionen har sent omsider utarbetat ett meddelande om kollektiv förvaltning av immaterialrättigheter. Vilka ytterligare åtgärder planerar du i detta sammanhang?

I kommissionens meddelande av den 16 april 2004 efterlystes ett lagstiftningsinitiativ om goda styrelseformer för upphovsrättsorganisationer. Kommissionen anordnade därefter ett nytt samråd med de berörda parterna. Vad jag förstår fick man in svar från 106 parter, av vilka många var positivt inställda till förslaget om ett lagstiftningsinitiativ. Jag anser att kommissionen nu bör gå igenom dessa bidrag noggrant och bedöma vilka följder och vilken räckvidd lagstiftningsinitiativet skulle ha. Naturligtvis kommer kommissionen även att beakta de rekommendationer som parlamentet antog tidigare i år på grundval av ett betänkande från Mercedes Echerer.

14. Vilken generell inställning har du till immaterialrättigheter? Kan du tänka dig åtgärder för att bistå småföretag ekonomiskt och för att på annat sätt stödja dem att utveckla, försvara och utnyttja sina idéer och uppfinningar? Hur ser du på kritiken mot patentsystemet (t.ex. från dem som utvecklar och förespråkar öppna källkoder), och överväger du att se över Europeiska patentkonventionen för att ta hänsyn till denna kritik (t.ex. genom att höja ribban för kravet på uppfinningshöjd)?

Immaterialrättigheter är ett mycket viktigt medel för att främja innovation och därmed öka tillväxten. Vare sig det gäller patent, varumärken eller upphovsrätt har de sektorer och industrier som tjänar på det immaterialrättsliga skyddet i Europa stor ekonomisk betydelse och enorm potential. Vid sidan av den ekonomiska dimensionen finns det naturligtvis också en mer kvalitativ dimension, som utgörs av vår kreativitet och kulturella mångfald. Ett effektivt skydd av immaterialrätten kan utan tvivel bidra till att man uppnår Lissabonmålet, där det som bekant fastställs att EU skall bli världens bästa kunskapsbaserade ekonomi. Det är också uppenbart att piratkopieringar och varumärkesförfalskningar hotar innovationen och kreativiteten. För att det immaterialrättsliga skyddet skall uppnå de ekonomiska målen på bästa sätt måste det utformas med hänsyn inte bara till rättsinnehavarna utan även konsumenterna och konkurrenterna. Dessutom måste det vara möjligt att se till att det efterlevs.

Det är naturligtvis angeläget att små och medelstora företag omfattas av detta skydd – de hör ju till våra mest innovativa företag. Vi måste därför utforma skyddsåtgärder som små och medelstora företag kan få tillgång till. Såvitt jag kan bedöma idag är det inte nödvändigt att införa särskilda instrument som är skraddarsydda för små och medelstora företag. Om gemenskapspatentet antas skulle det till exempel bli betydligt billigare och lättare att skapa ett EU-övergripande patentskydd, vilket särskilt skulle hjälpa små och medelstora företag att föra ut sina uppfinningar på marknaden. Jag kan bara beklaga att insatserna för att skapa gemenskapspatentet inte har burit frukt. Detta illustrerar en av svagheterna med Lissabonprocessen, nämligen det bristfälliga genomförandet.

Jag är givetvis medveten om den kritik mot patentsystemet som framförts från olika håll. Jag lovar att genomföra öppna och breda förhandlingar om politiken och att söka efter balanserade lösningar. När det gäller den europeiska patentkonventionen vill jag erinra om att den är ett

internationellt avtal som är oberoende av gemenskapen. Eftersom patentskydd är en angelägenhet för företag av alla storlekar tycker jag inte att en begränsning av konventionens tillämpningsområde är en idealisk lösning när det gäller att göra patentsystemet mer tillgängligt för små och medelstora företag.

15. Hur tycker du att konkurrenslagstiftningen bör påverka juristyrkena? I vad mån håller du med George Bernard Shaw om att "alla yrkeskårer är sammansvärjningar mot lekmännen"?

Jag delar målsättningen i kommissionens rapport från februari 2004 om konkurrens inom sektorn för professionella tjänster som går ut på att förbättra möjligheterna att reformera eller modernisera reglerna för vissa professionella tjänster. De professionella tjänsterna har en viktig roll när det gäller att förbättra den europeiska ekonomins konkurrenskraft. De bidrar till ekonomin och näringslivet och har direkt betydelse för konsumenterna. De bör således betraktas som en del av Lissabonagendan.

Jag menar att det ligger i allmänhetens intresse att yrken organiseras och regleras. Särskilt när det gäller juristyrkena är det viktigt att se till att alla får tillgång till domstolar och att de som använder de juridiska tjänsterna kan lita på att dessa är skraddarsydda efter deras specifika behov.

Restriktiva bestämmelser bör bibehållas endast om de tillförsäkrar konsumenterna ett effektivt och rimligt skydd. Bestämmelser som är onödiga eller för omfattande riskerar att leda till högre priser och sämre kvalitet och kan skada EU:s ekonomi. Därför anser jag att det är bra att man i kommissionens rapport uppmanar yrkeskåreerna och regleringsorganen att ompröva vissa restriktiva bestämmelser för att se om de verkligen är utformade på ett sådant sätt att de på bästa sätt tillgodoser de moderna konsumenternas behov.

Därför delar jag inte Sir Patricks uppfattning i Shaws pjäs *"The Doctor's Dilemma"*, varifrån citatet hämtats. Det förtjänar att påpekas att Sir Patrick sedan säger följande: *"Every fool can get ill; but every fool can't be a good doctor: there are not enough good ones to go round."*

16. Utvidgningsprocessen och den påföljande konsolideringen av den inre marknaden kommer att göra det nödvändigt att harmonisera eller samordna de enskilda medlemsstaternas bolagsrätt i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen. Hur anser du att åtgärderna för att harmonisera EU:s bolagsrätt, som syftar till att skapa lika villkor för företagen, hänger ihop med den ståndpunkt som kommissionen uttryckt, nämligen att det är hälsosamt med konkurrens mellan nationella bolagsrättsliga bestämmelser?

Kommissionens handlingsplan för modernare bolagsrätt och effektivare företagsstyrning i Europeiska unionen, som antogs i maj 2003, har till mål att främja företagets effektivitet och konkurrenskraft och att stärka aktieägarnas rättigheter och skyddet för tredje man i EU. Om dessa mål skall uppnås krävs en fullt integrerad strategi.

Samtidigt bör vi särskilt uppmärksamma att varje europeiskt lagstiftningsinitiativ skall vara förenligt med följande två vägledande kriterier: (1) subsidiaritets- and proportionalitetsprinciperna och (2) de många olika förhållningssätten när det gäller samma

frågor i medlemsstaterna. EU:s initiativ på det bolagsrättsliga området bör inriktas på de prioriterade frågorna, vara överblickbara och möjliggöra prövning i laga ordning och samråd. De bör ta upp särskilda gränsöverskridande frågor där gemenskapsåtgärder kan vara det enda sättet att uppnå målen. Det skall även sägas att en viss grad av harmonisering av klart definierade nationella frågor verkar behövas för att minska den rättsliga osäkerheten och därmed förbättra företagets effektivitet och konkurrenskraft. När de nationella regelsystemen bedöms vara likvärdiga bör parterna dessutom ha största möjliga valfrihet.

Vi bör fokusera på att minska de rättsliga och regleringsmässiga hindren för en sund företagsstyrning och för skydd av aktieägare.

17. Modern företagsstyrning måste ha som målsättning att öka företagets konkurrenskraft som en viktig komponent för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen, att förbättra skyddet för aktieägare och fordringsägare, och att öka insynen i det sätt på vilket företag drivs. Vilka initiativ planerar du för att genomföra dessa principer?

Syftet med handlingsplanen för modernare bolagsrätt och effektivare företagsstyrning är att skapa ett modernt, dynamiskt och integrerat samhälle. Detta är en nödvändighet för investerarna och även mycket viktigt för att upprätta en integrerad kapitalmarknad samt optimera fördelarna med utvidgningen. Kommissionen föreslår därför en gemensam strategi som omfattar några få grundläggande regler och som samtidigt innebär en samordning av de nationella bestämmelserna för företagsstyrning.

Det finns några initiativ som är särskilt brådskande: två rekommendationer beträffande styrelseledamöter; införande av en årsberättelse om företagsstyrningen som ökar styrelseledamöternas ansvar för finansiell och väsentlig icke-finansiell redovisning, säkerställande av öppenhet inom företagsgrupper, utveckling av rättsliga ramar som skall garantera aktieägarnas rättigheter samt inrättande av ett europeiskt företagsstyrningforum som skall främja samordning, konvergens och genomförande av de nationella koderna.

Bland de övriga företagsstyrningsinitiativen kan nämnas följande: bättre information om institutionella investerars roll inom företagsstyrningen, förstärkt stöd till principen om proportionalitet mellan kapital och kontroll samt möjligheter för börsnoterade företag att välja mellan en struktur med en nivå och en med två.

Kommissionen planerar viktiga åtgärder på flera bolagsrättsliga områden, såsom bevarande och ändring av kapital, grupper och pyramider, företagets omstrukturering och mobilitet samt andra möjliga europeiska bolagsformer. Dessutom bör de planerade direktiven om gränsöverskridande fusioner och om flytt av sätet till en annan medlemsstat främja etableringsfriheten på den inre marknaden.

18. De aktuella skandalerna i Europa och Förenta Staterna visar att det är nödvändigt att införa nya på internationell nivå överenskomna åtgärder rörande företagsstyrning och bolagsrätt. Hur ämnar du sköta relationerna med Förenta Staterna? Anser du att de lösningar som man valt att tillämpa i Förenta Staterna också bör användas i Europa? Hur tänker du bevara de europeiska särdragen?

Håller du med om att EU måste fastställa sin egen strategi till företagsstyrning och anpassa den till sina egna kultur- och affärstraditioner, och att det kan motverka en god företagsstyrning om Förenta Staternas traditioner och bestämmelser kopieras rakt av?

EU och Förenta staterna står nu inför en rad brådskande utmaningar. Man måste bland annat förbättra styrelseledamöternas integritet och ansvar, återupprätta revisorernas trovärdighet och säkerställa en rättvisande presentation av företagets redovisningar. För att ta itu med dessa utmaningar måste EU bevara sin egen strategi och slå vakt om sina kultur- och affärstraditioner. Denna strategi kommer på några områden att skilja sig radikalt från den som fastställts i Sarbanes-Oxley Act, där det infördes detaljerade företagsstyrningskrav, särskilt när det gäller finansiell rapportering och intern kontroll.

Det är dock angeläget att vi i största möjliga utsträckning samordnar våra principer med Förenta staterna och andra stora partner eftersom det – om vi inte kan lösa de regleringsmässiga frågorna i samband med företagsstyrning – kan få allvarliga konsekvenser för de globala världsmarknaderna och hota den finansiella stabiliteten. Det ligger i allas intresse att det finns ett nära samarbete. Samarbetet med Förenta staterna har tidigare visat sig fungera väl, vilket bl.a. framgick av våra diskussioner med Public Company Accounting Oversight Board (PCAOB) om problemen med registrering av revisionsfirmor och tillsyn i Förenta staterna.

19. Håller du med om att kommissionen på det snaraste måste skärpa reglerna för företagskontroll, i synnerhet för revision och genom att införa stränga påföljder för bedrägerier? Håller du med om att ett börsnoterat företag inte bör ha möjlighet att revideras och rådgivas av ett och samma företag?

Jag håller helt med om att effektiva åtgärder när det gäller lagstadgad revision och påföljder för bedrägerier behövs för att skärpa företagskontrollerna. Detta skulle bidra till att återupprätta förtroendet för den europeiska kapitalmarknaden. Vi bör dock se till att de senaste dramatiska revisionsskandalerna inte ger upphov till överdrivet detaljerade och besvärliga regler och krav.

Kommissionen lade i mars fram ett samlat förslag till direktiv om lagstadgad revision i EU, vilket har välkomnats av Europaparlamentet i flera resolutioner. Förslaget innehåller en rad åtgärder som skall förbättra och harmonisera kvaliteten på revisionerna i EU, t.ex. införande av offentlig tillsyn, användning av internationella redovisningsstandarder och externa kvalitetskontroller. Det innehåller också bestämmelser om revisorers oberoende, vilka bygger på kommissionens rekommendation från 2002 i denna fråga. Enligt förslaget får en revisor inte genomföra en revision om det finns ekonomiska, personliga eller affärsmässiga förhållanden, t.ex. tillhandahållande av andra tjänster än revisionstjänster, som kan påverka hans oberoende. Förslaget innehåller dock inte något uttryckligt förbud mot att tillhandahålla några andra tjänster än revisionstjänster till det reviderade företaget. Revisorns oberoende skall säkerställas genom information om revisionsarvoden och arvoden som inte avser revision, revisionskommitténs övervakning och ett skriftligt intyg om revisorns oberoende. Jag är beredd att väga för- och nackdelarna med en strängare hållning till andra tjänster än revisionstjänster.

20. Hur tänker du stärka aktieägarnas rättigheter? Håller du med om att kommissionen först och främst måste göra en insats för att få gehör för

principen om "en aktie, en röst" i syfte att garantera lika behandling för alla aktieägare? Håller du med om att aktieägarna bör kunna ta del i diskussioner om ersättningar till styrelseledamöter, och stöder du förslaget om att anta en rekommendation om införande av en ordning som omfattar de väsentliga aspekterna av en ersättningspolitik för styrelseledamöter?

Jag anser att aktieägarna har en nyckelroll i ett företags beslutsprocess. De bör ges verkliga möjligheter att aktivt uttrycka sina intressen i företaget och att se till att företagsledningen tillvaratar aktieägarnas intressen och tar på sig ansvaret för dem. I handlingsplanen för bolagsrätt föreslås att kommissionen antar ett förslag till direktiv för att främja aktieägarnas rättigheter och lösa specifika problem i samband med omröstningar över nationsgränserna. Denna sistnämnda aspekt är enligt min mening mycket viktig med tanke på det ökande aktieinnehavet över gränserna. Om alla aktieägare i EU ges tillfälle och möjlighet att delta i informations-, kommunikations- och beslutsprocessen kommer aktieägarna att bli mer aktiva. Dessutom kommer detta att främja en sund företagsstyrning.

Ersättningarna till styrelseledamöter är ett område där de verkställande direktörerna utan tvivel har intressekonflikter och där vederbörlig hänsyn bör tas till aktieägarnas intressen. Jag anser att ersättningssystemet för styrelseledamöterna bör underkastas en lämplig kontroll, och att aktieägarna bör ha rätt till adekvat information om företagets ersättningspolitik och möjlighet att diskutera den.

Om alla aktieägare behandlas lika kommer även aktieägarna utan tvivel att bli mer aktiva. Jag håller med om att man på medellång eller lång sikt bör skapa en verklig aktieägardemokrati i EU.

21. Stöder du utvecklingen av ett privat Europaaktiebolag? Håller du med om att en ny bolagsform (den som kallas "det privata Europaaktiebolaget") måste utformas för att förenkla regleringsstandarder och -förfaranden i hela Europa?

Förordningen om upprättande av ett Europabolag (Societas Europaea), som antogs i oktober 2001, uppfyller inte förväntningarna hos samtliga parter inom näringslivet, bl.a. de små och medelstora företagen. Högnivågruppen för bolagsrätt och företagsstyrning anser att det kan vara påkallat med en struktur för att främja de små och medelstora företag som är verksamma i mer än en medlemsstat. Jag stöder åtgärder som i praktiken gör den inre marknaden mer tillgänglig för företag, särskilt små och medelstora företag, som vi alla vet är de största arbetsgivarna i EU. Vad jag förstår pågår en genomförbarhetsstudie för att bedöma de praktiska för- och nackdelarna med ett privat Europaaktiebolag utifrån de olika rättsliga, skattemässiga och socialpolitiska system som är relevanta för små och medelstora företag i de 25 medlemsstaterna.

22. Vilka åtgärder planerar du, när det gäller harmonisering på det bolagsrättsliga området, för att skapa lika villkor för företagen i Europa?

Åtgärderna på det bolagsrättsliga området är inriktade på att stärka aktieägarnas rättigheter, skydda tredje parter och främja effektiva och konkurrenskraftiga företag.

Det finns anledning att se över det andra bolagsrättsdirektivet om bevarande och ändring av kapital för att förenkla en rad bestämmelser som syftar till att skydda aktieägare och fordringsägare vid bolagsbildningen och i samband med utdelningen till aktieägarna, förvärv av egna aktier samt öknings eller minskningar av kapitalet.

Europeiska företag efterlyser rättsliga instrument som kan underlätta fusioner över nationsgränserna och möjliggöra överföring av säte över nationsgränserna i EU. Förslaget till direktiv om gränsöverskridande fusioner, som för närvarande behandlas i rådet och parlamentet, samt ett kommande förslag till direktiv om överföring av säte mellan medlemsstaterna, kommer i hög grad att förenkla företagens etablering i unionen.

Slutligen kommer jag, tillsammans med kommissionens avdelningar, att se över vilka viktiga åtgärder som planeras på det bolagsrättsliga området när det gäller grupper och pyramider, företagens omstrukturering och mobilitet samt eventuella europeiska bolagsformer (som t.ex. ett inrättande av ett privat Europaaktiebolag).

23. Anser du att kommissionens handlingsplan "Modernare bolagsrätt och effektivare företagsstyrning i Europeiska unionen" fortfarande är tillämplig?

Ja, absolut.

Handlingsplanen kommer att vara vår färdplan under resten av detta årtionde. Den tar upp de viktigaste problemen på området, och de rättsliga och utomrättsliga åtgärder som föreslås i den fick brett stöd från deltagarna i det samråd som kommissionen höll. Jag är därför helt övertygad om att vi så snart som möjligt bör fortsätta att genomföra handlingsplanen.

24. I sin resolution av den 21 april 2004 förklarar parlamentet sig vara emot ett europeiskt företagsstyrningsforum och en europeisk företagsstyrningskod. Tänker du följa parlamentets linje i denna fråga?

När parlamentet förklarade att man inte stöttade utvecklingen av en europeisk företagsstyrningskod anslöt man sig uttryckligen till kommissionens ståndpunkt. Kommissionen hade nämligen i handlingsplanen klart deklarerat att man inte avsåg att slösa tid och kraft på att utveckla en europeisk företagsstyrningskod. Detta av flera skäl: a) de koder som nyligen antagits på nationellt plan uppvisar en hög grad av konvergens, b) antagandet av en europeisk kod skulle inte innebära att investerarna får fullständig information om de viktigaste regler som gäller för företag i hela Europa, eftersom dessa regler fortfarande skulle bygga på den nationella bolagsrätten, c) antagandet av en sådan europeisk kod skulle inte i nämnvärd utsträckning bidra till att förbättra företagsstyrningen i EU, eftersom koden antingen skulle innehålla alltför många valmöjligheter eller inskränka sig till abstrakta principer.

När det gäller det europeiska företagsstyrningsforumet ifrågasatte parlamentet klokskapen i att kommissionen inför ett sådant forum, eftersom det redan pågår en samordning av arbetet med nationella koder inom organisationer såsom Unice. Även om en viss samordning redan kan ske informellt anser vissa att inrättandet på EU-plan av ett forum som skall underlätta dialogen mellan företrädarna för alla berörda parter från hela Europa skulle vara ett värdefullt medel för att främja konvergens och sprida bästa praxis.

25. Hur kommer du att bemöta de europeiska företagens farhågor för överregleringar, till exempel i samband med kommissionens rekommendation rörande styrelseledamöter som inte är anställda?

Vi måste akta oss för att överreglera. Detta fastställs klart och tydligt i EG-fördraget och kommer till uttryck i subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. När det gäller företagsstyrning framgår det av handlingsplanen att det inte behövs en EU-kod om företagsstyrning. Kommissionen bör hellre ta krafttag för att minska de rättsliga och regleringsmässiga hindren för en sund företagsstyrning och anta en gemensam strategi rörande några få grundregler.

När det gäller styrelseledamöter avser kommissionen att anta icke-bindande rekommendationer snarare än bindande rättsakter. Rekommendationen om styrelseledamöter som inte är anställda utgör inte alls ett embryo till en europeisk företagsstyrningskod. För det första görs det i rekommendationen, utifrån resultatet från ett offentligt samråd, en klar åtskillnad mellan de grundläggande principerna och de därtill bifogade kommentarerna som gör det lättare att tolka dessa principer. För det andra tar rekommendationen specifikt upp den roll som innehas av styrelseledamöter som inte är anställda och av styrelseledamöter med tillsynsfunktioner, för att bara nämna en av de frågor som normalt omfattas av de nationella företagsstyrningskoderna. För det tredje riktas rekommendationen till medlemsstaterna. Den innehåller inte en rad regler för bästa praxis som direkt skall tillämpas av börsnoterade företag. Medlemsstaterna får själva ta ställning till de vägledande principerna i rekommendationen och därefter införa bestämmelser i sin nationella lagstiftning på grundval av de delar av rekommendationen som de anser vara relevanta. Medlemsstaterna kan i detta syfte använda de medel som de tycker är mest ändamålsenliga, antingen lagstiftning eller icke-bindande företagsstyrningskoder.

26. Inser du att den språkliga mångfalden i Europa inte bara är kulturellt berikande utan också ett hinder för välståndsutvecklingen? Håller du med om att det i begränsade och särskilda ärenden (såsom gemenskapspatentet) skulle bidra till att EU:s mål kan uppfyllas om man begränsar antalet språk till fem, tre eller till ett enda?

Kommissionen har alltid betraktat den språkliga mångfalden i gemenskapen som en rikedom som bör skyddas. Respekten för flerspråkigheten är inte bara en rättslig skyldighet enligt EG-fördraget och förordning 1/58, utan jag anser att den även är en politisk förutsättning för att alla våra medborgare skall kunna ansluta sig till den europeiska tanken.

Som ni vet fastslog EG-domstolen dock, i avgörandet av den 9 september 2003 (Kik-målet), att det i vissa fall kan vara berättigat att prioritera ett begränsat antal gemenskapsspråk.

Det verkar därför möjligt att inom vissa verksamhetsområden och förfaranden överväga att endast använda ett mindre antal gemenskapsspråk. Enligt kommissionen skulle detta bl.a. kunna gälla för det framtida gemenskapspatentet. Detta enhetliga patent kan inte vara innovations- och tillväxtfrämjande om det är för dyrt för uppfinnarna och företagen. Därför är det viktigt att undvika att införa skyldigheter i samband med systemet såsom t.ex. utgifter för översättning av patentet, om detta inte är nödvändigt och ändamålsenligt.

FINANSIELLA TJÄNSTER

1. Handlingsplanen för finansiella tjänster har snart fullgjorts. Vilka är, mot bakgrund av det samråd som hållits, de främsta politiska målen för finansiella tjänster under kommissionens nästa mandatperiod? Hur har du för avsikt att uppfylla dessa mål? Kommer Lamfalussy-metoden fortsättningsvis att tillämpas i sin nuvarande form, eller bör den ändras? Vad anser du om den interinstitutionella jämvikten på området för finansiella tjänster? Hur tänker du, tills det konstitutionella fördraget har ratificerats, lösa problemet med att det saknas en motsvarighet till artikel 1.35, som gör det möjligt för Europaparlamentet att återkalla befogenheter som i framtiden delegeras till kommissionen?

Jag stöder fullt ut tanken på en gemensam kapitalmarknad vars rättsliga grund har fastställts i handlingsplanen för finansiella tjänster. Nu är frågan hur vi så snart som möjligt skall få tillgång till de ekonomiska fördelarna. I detta sammanhang är det mycket viktigt med ett öppet samarbete med parlamentet, medlemsstaterna och marknadsaktörerna.

På rak arm kan jag i stort sett ansluta mig till slutsatserna från de samråd som kommissionen för närvarande genomför om situationen på EU:s finansmarknader och den kommande strategin, dvs. att vi först och främst skall se till att det nya system som håller på att införas i EU faktiskt fungerar på ett sätt som motsvarar näringslivets och medborgarnas önskemål. Därför måste vi fokusera på genomförande och efterlevnad, förbättra tillsynssamarbetet och mer systematiskt använda konsekvensanalyser samt utarbeta politiken på grundval av sakinhåll utan att göra några avsteg från proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna.

Jag kommer inte att kasta mig in i nya lagstiftningsinitiativ utöver dem som redan tillkännagivits. Det kan dock bli aktuellt med riktade lagstiftningsåtgärder för att lösa specifika problem på marknaden eller luckor i lagstiftningen, t.ex. på områden som kapitalförvaltning, avräkning och betalning samt icke-institutionella finansiella tjänster. Samtidigt kommer jag att fortsätta vidareutvecklingen av dialogen om finansiella tjänster med Förenta staterna och andra länder.

De första positiva resultaten av Lamfalussy-processen har redan visat sig på värdepappersområdet. Jag är medveten om att parlamentet har reserverat sig med anledning av den interinstitutionella jämvikten och stöder dess berättigade krav på att få samma rättigheter som rådet har när det gäller de befogenheter som delegeras till kommissionen. Både rådet och kommissionen har gett parlamenten de löften som krävs. Jag kommer för mitt vidkommande att stå fast vid dessa löften och hoppas att konstitutionen snart ratificeras, så att denna institutionella jämvikt kan cementeras.

2. Hur skulle du vilja definiera en fullständigt integrerad finansmarknad för EU, och vilka konsekvenser skulle en sådan få för EU:s ekonomi? Om fullständig integrering uppnås, hur skall befogenheterna då fördelas mellan gemenskapen och medlemsstaterna? Vilken roll skall i synnerhet de nationella

regleringsmyndigheterna spela? Anser du att det är önskvärt och genomförbart att skapa ett europeiskt tillsynsorgan i framtiden?

På en fullt integrerad finansmarknad bör institutioner, investerare och tjänster kunna röra sig fritt i EU utan andra restriktioner än att gängse försiktighetsregler och regler för investerarskydd skall iakttas. En integrerad finansmarknad har en mycket stor betydelse för ekonomisk tillväxt och produktionsökningar inom alla ekonomins sektorer. Vissa grossistmarknader är redan integrerade, och en strategisk "europeisk reflex" håller på att uppstå. Företagens möjligheter och val med hänsyn till finansiering har ökat i EU.

Det nuvarande reglerings- och tillsynssystemet innehåller alla nödvändiga inslag för en effektiv uppdelning av ansvarsområden mellan reglerings- och tillsynsorgan. Lamfalussy-processen har resulterat i bättre samarbete och nätverk på EU-plan, ett mer konsekvent och med tidsplanen överensstämmande införlivande i medlemsstaternas lagstiftning samt ett avskaffande av onödiga bördor för marknadsaktörerna.

Vi bör vara beredda på att, om så krävs, anpassa anta detta system efter utvecklingen på marknaden och den ökade integrationen. För närvarande anser jag dock att det inte finns någon anledning att gå utanför detta system.

3. Vad anser du om den administrativa börda som läggs på den privata sektorn på området finansiella tjänster i Europa? Behöver vi mer reglering för att göra ytterligare framsteg, eller bör vi i stället minimera regleringarna och tillämpa konkurrenspolitiken mer strikt på området för finansiella tjänster?

De administrativa bördor som läggs på den privata sektorn måste noggrant avpassas, så att de är proportionerliga, tydliga och tillräckligt detaljerade. Man måste också se till att överlappningar undviks. Jag är helt inställd på att förbättra lagstiftningens kvalitet, och som Ekofinrådets ordförande under det irländska ordförandeskapet deltog jag aktivt i det gemensamma initiativet till en lagstiftningsreform.

Det hävdas ibland att EU-lagstiftningen är en av huvudorsakerna till överregleringen. Detta gäller dock inte för sektorn för finansiella tjänster. EU-lagstiftningen ersätter de nuvarande fragmenterade reglerna. Utan EU-lagstiftningen skulle det stå alltför många hinder i vägen för företagens gränsöverskridande verksamhet, vilket skulle inverka menligt på näringslivet och därmed den ekonomiska tillväxten.

I överensstämmelse med initiativet om bättre lagstiftning måste kommissionen försöka minimera lagstiftningskraven på EU-nivå. Jag kommer därför att stödja åtgärder som syftar till att

- genomföra konsekvensanalyser (efter behov),
- se till att nya förslag är förenliga med den nuvarande lagstiftningen,
- bibehålla kravet på att avskaffa dubbla rapporteringskrav för EU-företag,
- uppmuntra medlemsstaterna att begränsa skillnaderna i samband med genomförandet till ett absolut minimum.

Om lagstiftningen skall förbättras har dock alla tre institutioner ett stort ansvar. Parlamentet och rådet bör mer noggrant överväga de lagstiftningsmässiga konsekvenserna av sina ändringsförslag. Dessutom har de enskilda medlemsstaternas hållning en viktig roll. Merparten av den administrativa bördan har sin grund i interna regler (små och medelstora företag) eller ytterligare rapporteringskrav som de nationella myndigheterna infört.

Även om det alltid finns behov av viss reglering på grund av ändrade villkor för näringslivet bör man också överväga alternativa lösningar, såsom aktiv användning av konkurrenspolitiken. Denna kan dock aldrig helt ersätta lagstiftningen utan bara komplettera den. Konkurrenspolitiken kommer dock att ha en alltmer framskjuten plats framöver.

4. Vilken är den lämpliga reaktionen på den senare tidens företagsstyrningsskandaler, som till exempel Enron och Parmalat? I vilken utsträckning är det internationellt sett möjligt att garantera en konsekvent reaktion från regeringarna och tillsynsmyndigheterna? Hur kan du se till att EU gör allt den kan för att främja högsta möjliga standard för företagsstyrning i Europa?

Det är inte möjligt att ge ett samlat svar på dessa invecklade skandaler. Därför är det viktigt att undersöka på vilket sätt initiativen i handlingsplanerna för bolagsrätt och finansiella tjänster kan kombineras mest effektivt, också med nya skatte- och rättspolitiska initiativ. De centrala inslagen vid utarbetandet av höga företagsstyrningsnormer bör vara följande: större insyn för investerare och fordringsägare, bättre åtgärder för att spåra finansiella flöden och bättre samordnad verkställighet av EU-lagstiftningen.

Både på EU-plan och internationellt pågår livliga diskussioner om hur dålig praxis skall bekämpas. De tre ovannämnda målen är centrala för de internationella organen (såsom OECD, forumet för finansiell stabilitet och arbetsgruppen för finansiella frågor) där man försöker utveckla politiska initiativ för att säkerställa största möjliga internationella samstämmighet efter företagsskandaler.

I handlingsplanen för företagsstyrning har man med rätta försökt att höja ribban och förbättra standarderna i EU. Jag tycker det är mycket bra att handlingsplanen innehåller en blandning av lagstiftningsmässiga och icke-lagstiftningsmässiga åtgärder som beaktar subsidiaritetsprincipen och EU:s olika kulturer. Nyligen utarbetades två rekommendationer om insyn i ersättningarna till styrelseledamöterna och till de styrelseledamöter som inte är anställda. Dessutom har man kommit långt med arbetet på ett direktivförslag där man bekräftar principen om styrelseledamöternas kollektiva ansvar, förbättrar informationen om de system som inte framgår av balansräkningen och ålägger börsnoterade företag att som en del av sin årsredovisning redogöra för företagsstyrningen.

Jag är starkt betänkt på att fortsätta detta arbete vid sidan av mina insatser för att förbättra redovisnings- och revisionsstandarderna.

5. Hur tänker du hantera de skillnader i lagstiftningen som finns mellan EU och andra viktiga jurisdiktioner, i synnerhet Förenta Staterna?

EU bör vid genomförandet av den gemensamma finansmarknaden vara medvetet om att ett regleringsorgans åtgärder kan ha oavsiktliga konsekvenser för ekonomiska aktörer i andra jurisdiktioner.

För att hantera regleringsmässiga spillover-effekter och skillnader mellan de strategier som olika jurisdiktioner använder måste EU och dess partner ta hänsyn till följande:

1. Det bör i länderna finnas en bättre förståelse för varandras lagstiftnings- och regelsystem.
2. Det bör i god tid tillhandahållas adekvat information om lagstiftnings- och regleringsförslag, och denna information bör vara offentlig.
3. Det bör fastslås om båda parter strävar efter samma grundläggande mål, och i förekommande fall bör man försöka att på ett tidigt stadium samordna strategierna.
4. Allra viktigast är dock att det utvecklas mekanismer och lämpliga redskap när det gäller erkännande av regleringsmässig likvärdighet.

Det finns inte någon universallösning. EU och dess partner måste i varje enskilt fall ta fram särskilt avpassade strategier. I vissa fall kan det vara lämpligt med samarbete och arbetsdelning. I andra fall bör företag som har sitt säte i tredjeländer kunna vara verksamma utan ytterligare krav, förutsatt att reglerings- och tillsynsbestämmelserna anses vara likvärdiga.

I samtliga fall är det dock nödvändigt att EU har en gemensam hållning som medlemsstaterna och Europaparlamentet är eniga om, och att reglerings- och tillsynsorganen i EU litar på att de lösningar som kommissionen har föreslagit är ändamålsenliga. Bara om vi inom EU agerar samfällt kommer våra åsikter att beaktas.

Jag avser att fortsätta det praktiska problemlösningsarbetet med våra viktigaste partner, såsom i dialogen med Förenta staterna om reglering av finansmarknaderna.